

பணிவு உண்மையான தைரியத்தின் மூலகம் HUMILITY AN ELEMENT OF TRUE COURAGE

“நீ உன்னை ஞானியென்று எண்ணாதே; கர்த்தருக்கு பயந்து, தீமையை விட்டு விலகு.” நீதிமொழிகள் 3:7

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு அகந்தையைக் காட்டிலும் அதிக ஆபத்தானது வேறு எதுவுமில்லை. அது இருதய சீர்த்திருத்தத்தையும், அதே போல பிறருக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருப்பதையும் விசேஷமாக தேவனுடைய ஊழியத்தில் உதவிகரமாயிருப்பதையும் தடை செய்கிறது. ஏனெனில் வேதம் கூறுகிறதாவது: “தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்.” (யாக்கோபு 4:6) தேவனோடு இணைக்கமாக இருப்பவர்கள் தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை வேத வாக்கியங்கள் எல்லா இடங்களிலும் பிரசித்தி படுத்தியுள்ளது. தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கு சாந்தகுணமுள்ளவர்களுக்கு, போதிக்கக் கூடியவர்களுக்கு கர்த்தர் ஆசீர்வாதங்களை அளிக்கிறார். “சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்” என்று இயேசு கூறினார். (மத்தேயு 5:5) அப்போஸ்தலர் புத்தி கூறுகிறதாவது: “ஆகையால், ஏற்ற காலத்தில் தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்.” (1 பேதுரு 5:6)

இயேசு, சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறார் என்று தேவனுடைய வசனம் குறிப்பிடுகிறது. (மத்தேயு 11:29,30) இந்த இருதய மற்றும் மனத்தாழ்மை அநேகவிதங்களில் அவரது வெற்றியின் இரகசியமாக இருந்தது. அவர் தாழ்மையுள்ளவராயில்லாதிருந்தால், அவர் உயர்த்தப்பட்ட மகிமையின் நிலையை அடைந்திருக்க முடியாது.

இயேசுவுக்கும் சாத்தானுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வித்தியாசம் உண்டு. ஒருவர் தன்னை உயர்த்தினார், மற்றவர் தம்மைத் தாழ்த்தினார். (ஏசா 14:13, 14; பிலிப்பியர் 2:8) சாத்தான் கூறினதாவது: “மற்ற தூதர்களுக்கு மேலாக என்னை உயர்த்துவேன். நான் உன்னதமானவரைப் போலாவேன். அவரைப் போல் உயர்ந்த வல்லமைகளை பிரயோகிப்பேன்; காரியங்கள் என் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தால், மகா பெரிய ஞானத்தை நான் தூதர்களிடம் காண்பிக்க முடியும்.” இந்த தப்பான ஆவியினால் தூண்டப்பட்டு சாத்தான் அவனால் முடிந்ததெல்லாம் வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்க அதிக ஆசையுள்ளவனானான்.

சாத்தான் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை அடைய பேராசை கொண்டதே அவனது விழுகையின் இரகசியமாக இருந்தது என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. உயரிய நோக்கம் தாழ்மையை அடிப்படையாக கொள்ளும்போது மட்டுமே நல்லதாக இருக்க முடியும். தேவனுடைய ஞானத்தை மதிக்காத எந்த ஆவியும் உண்மையிலேயே முட்டாள்தனமானது.

சாத்தானுடைய ஆவி பேராசையும் பெருமையும் உடையதாக இருந்தது. தேவன் அவனுக்கு முன்னரே தேவதூதர்களிலும் உயர்ந்த அந்தஸ்தை கொடுத்திருந்து பெரும் கிருபையை அளித்திருந்தார். அவர் அளித்திருந்த கனத்திலும் ஆசீர்வாதங்களிலும் அவன் திருப்தியடையவில்லை. ஆனால் தேவன் அவனுக்கு அளித்திருந்தவைகளைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிகமான செல்வாக்கையும் சக்தியையும் அடைய விரும்பினான். அதிகாரத்தை பெறுவதற்கான இந்த முறைகோடான ஆசை, தெய்வீக அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக கலகஞ் செய்ய வழிநடத்தியது மாத்திரமல்ல, நமது ஆதி பெற்றோரை “கொலை செய்கிறவனாகவும்” (யோவான் 8:44) ஆக்கியது. அவன் தன்னுடைய பேராசையான குறிக்கோளாகிய அவர்கள் மேலான கட்டுப்பாட்டை பெறும்படியாக இப்படிச் செய்தான்.

தளபதி யேகோவாவை நீக்கிவிட்டு, தன்னை உயர்த்தி ஒரு போட்டி ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்த நினைத்த சத்துருவானவன் எவ்வளவு குருகிய நோக்கமுடையவரையிருந்தான் பாருங்கள்! சீக்கிரத்தில் சாத்தானின் அறிவீனம் வெளிப்படுத்தப்படும். கர்த்தருடைய ஏற்ற காலம் வரும்போது, பிதாவானவருக்கு தம்மை முழுவதுமாக தாழ்த்தினவர் அதிகாரத்துக்கும் வல்லமைக்கும் உயர்த்தப்பட்டு, அகில

R5186 : page 58

உலக ராஜ்யத்தில் பிதாவானவரின் வலது பரிசு நிலையை பெறுவார். ஆனால் அதை பிடுங்கிக்கொள்ள முயச்சித்தவன் கட்டப்பட்டு முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுவான்.

உயர்வுக்கு முன்னானது தாழ்மை

நமது கர்த்தர், சாத்தானைக் காட்டிலும் முற்றிலும் வேறான மார்க்கத்தை எடுத்தார். அவர் அதிகாரத்தை அப்பியாசப்படுத்த முயற்சிப்பதற்கு பதிலாக யேகோவா தேவனுக்கு அதிக பயபக்தியை காண்பித்தார். அவர் கூறியதாவது. “என் தேவனே, உமக்கு பிரியமானதை செய்ய விரும்புகிறேன்.” (சங்கீதம் 40:8) மகா நித்தியமானவரின் பிரசன்னத்தில் தாழ்மையின் மார்க்கத்தை கடைபிடித்து, சுயதேவை புர்த்தியின் ஆவியை பெற்றிராதவராயிருக்கும்படி இயேசு பிதாவானவரால் வழி நடத்தப்பட்டார். பிதாவானவரின் வழிகாட்டுதலின் கீழாக அவர் அவமானப்படுத்தப்பட்டார். அவர் “பட்டபாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொண்டார்.” (எபிரேயர் 5:8) அவர் மரித்து உயர்த்தெழுந்த பிறகு தெய்வீக சபாவத்தின் பரிசை பெற்றுக் கொண்டார். “சர்வத்துக்கும் சுதந்தரவாளியாக” தேவனுடைய வசனத்தின் கிருபையின் வாக்குத்தந்தங்கள் அனைத்திற்கும் சுதந்தரரானார். (எபிரேயர் 1:2)

இந்த மகா பெரிய இரண்டு உதாரணங்களும் மனதில் பதியத்தக்க ஒரு பாடத்தையும் கொடுத்திருக்கிறது. நாம் சாத்தானுடைய குறிக்கோளையும் சுயஞான மனோபாவத்தையும் பின்பற்றினால் அது நம்மை தேவனுடைய அன்பிலிருந்து பிரிக்கும். தேவனுடைய

ஞானத்தை நாம் உணர்ந்து அவரது சித்தத்திற்கு நம்மை முற்றிலும் ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும். நாம் நமது ஆண்டவரின் அடிச்சுவடுகளில் கீழ்ப்படிதலுடன் நடந்தால், நாம் நமது கர்த்தருடன் மகிமையையும் கனத்தையும் அடைவோம்.

தேவனுடைய ஞானம் மனிதர்களுக்கு முட்டாள்தனமாக காணப்படுகிறது. இந்த உலகத்தின் ஜனங்கள் தங்கள் புரிந்து கொள்ளாதவிடம் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் ஜனங்கள் “நான் எனது சொந்த யோசனையை பெற்றிருக்கிறேன்” என்று பெருமையடித்துக் கொள்வார்கள். நாம் அறிந்திருப்பது மிகவும் குறைவு, அதுவும் பொதுவாக மிகவும் தவறாக இருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அனுபவமே ஒரு நல்ல ஆசான்.

அடக்கம் என்ற குணலட்சணத்தை கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் அதிக அளவில் நாம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுவே அந்த பள்ளியில் மாணவர்களுக்கு தேவையான ஒன்றாக இருக்கிறது. ஜீவ பாதை மிகவும் குறுகலான பாதையாக இருப்பதால் அகலமான பாதையை விரும்புகிறவர்கள், குறுகலான பாதையில் நடக்க நினைக்க மாட்டார்கள். அகந்தை உள்ளவர்கள் ஒதுங்குவதற்கு கர்த்தர் அனுமதிக்கிறார். அவரது வழியில் அவர்கள் செல்ல ஆரம்பித்தாலும், அவர்களது அறிவீனமான புரிந்து கொள்ளாதலுக்கு இணங்க செல்ல அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மார்க்கத்தில் அவர்கள் தொடர்ந்தால், அது அவர்களது அழிவுக்கு வழி நடத்தும்.

உலக ஞானம் தேவனுக்கு பைத்தியமாக இருக்கிறது

உலகத்தை பொருத்தவரை, அவர்கள் கிறிஸ்தவ தேசத்தில் வாழ்ந்தாலும் சரி, புறஜாதி தேசத்தில் வாழ்ந்தாலும் சரி, எல்லாரும் சத்திய அறிவுக்குள் வரவேண்டும். (1 தீமோத்தேயு 2:3,4) இந்த அறிவு ஆகம் அறிவாக இல்லாமல் அப்பியாச அனுபவங்கள் மூலம் மனுக்குலத்திற்கு வருகிறதாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே முழு உலகமும் ஒரு பெரும் பாடத்தை இப்பொழுது பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. புதிய யுகம் வந்து சத்தியம் தெளிவாக்கப்படும் போது, மனுக்குலமானது, தாங்கள் எந்த அளவுக்கு அறிவீனமாக இந்தோம் என்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள். அவர்கள் தங்களது மார்க்கத்தின் அறிவின்மையை காண்பார்கள். “அவர்களுடைய ஞானிகளின் ஞானம் கெட்டு, அவர்களுடைய விவேகிகளின் விவேகம் மறைந்து போகும்.” (ஏசாயா 29:14)

பல்வேறு வகைகளில் தாங்கள் அவலட்சணமான முயற்சிகளை எடுத்திருப்பதை மனுக்குலம் உணருவது ஒரு கடினமான அனுபவமாக அது இருக்கும். விஞ்ஞானிகளிடமும் தத்துவ மேதைகளிடமும் தேவனைப்பற்றி கேட்கும்போது, “எங்களுக்கு தெரியாது” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களது நேர்மைக்கு நாங்கள் மதிப்பளிப்போம். ஆனால் அவர்கள் பூமி அமைப்பியல், பரிணாமம் முதலியவைகளில் பெருமையடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். மேலும், தாங்கள் அண்ட சராசரங்களின் இரகசியங்களை எல்லாம் அறிந்திருக்கிறோம் என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் உண்மைகள் அவர்களை தாக்கும்போது அவர்கள் வெட்கத்திற்குரியவர்களாகிறார்கள்! தாங்கள் எவ்வளவு அறிவீனமாக இருந்திருக்கிறோம். மற்றவர்கள் தங்களது அறிவீனத்தை அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணரும்போது, அது அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய தண்டனையாக இருக்கும்.

உண்மையாகவே உயர்ந்த ஆத்துமாக்கள், அறியாத பரந்த எல்லைகளைக் குறித்து தாழ்மையை உணருகிறார்கள்; தேவனுடைய இயற்கை, ஆரம்பம், அதன் வழி முதலானவைகளை அவரது வெளிப்படுத்தல்களை நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள்; அவரது ஆச்சரியமான கிருபையின் அனைத்து இரகசியங்களையும் முழுமையாக புரிந்து கொள்ளுவதற்கு கர்த்தரின் நல்ல காலத்திற்காக காத்திருக்கிறார்கள்.

தாங்கள் அறியாததையும், வேதத்திற்கு மாறானதையும் இப்படிப்பட்ட உடன்பாடாக போதித்திருக்கிற சில பெரிய வேத பண்டிதர்கள், சத்தியத்தை அறியும்போது மிகவும் விநோதமாக உணருவார்கள். முன்னரே இவைகள் ஓரளவுக்கு உண்மையாக இருக்கிறது. கடந்த கால அநேக கோட்பாடுகளையும் கேல்வின் அவர்களின் போதனைகளையும் குறித்து அவர்கள் வெட்கப்படுகிறார்கள். பேர் கிறிஸ்தவ சபைகளின் விசுவாச கோட்பாடுகளை இன்னும் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளை மூடிகின்றன. அதற்கேற்றாற்போல், அவர்களது மனோநிலைக்கேற்ப, அவர்கள் மிகவும் குறைவான முன்னேற்றத்தை அடைகிறார்கள்.

